

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Cur loricæ equitum hyacinthinæ describantur? Et qui super eos, habebant
loricas igneas, & hyacinthinas, & sulphureas. Sectio V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

Franc. Rib.

Tobie 8.

III.

non displicet Francisci Ribera sententia in commentariis huius loci existimantis, quod hic dicitur, quatuor Angelos, id est, Dæmones ligatos esse in Euphrate, ita ut verbasonant, accipiendum, cum id nihil absurdum cōtineat, quemadmodum Tobiae 8. legimus Raphaëlem apprehendisse Dæmonium Asmodæum, illudque in deserto superioris Ægypti rēligasse. Eodem igitur modo verisimile est quatuor quosdā præcipuoſ Dæmones religatos esse in flumine Euphrate: in eo autem potius, quam in quolibet alio flumine, quia Euphrates fluvius est Babylonis, quæ propter significatione confusionis ciuitas dicitur, impiorū habitatione Dæmonū accommodata.

Psal. 10. 6.

Abac. 3. 8.

Hi igitur quatuor Satanæ Angelis soluendi sunt in fine mundi, maximūmq; Dæmonū inferiorū suprà reprobostā quā super equos insidentiū exercitū collecturi ad bellū Ecclesiæ indicendū, qui exercitus propter potentiam equestris, propter multitudinem autem propemodū infinitam ducentorū millionū describitur: vnde nō mirū, si tertia pars hominū ab eo dicatur occidenda, quā tertia partem nō hominū in vniuersum, sed impiorū duntaxat esse probabile quidam existimant, in quos nimirū Deus eorum Dæmonum, & reproborum ministerio animaduertet. Etenim hoc ipso c. in s. Angelolo custæ etiam solūm nocuisse dicuntur hominib;, qui signum Dei in frontibus suis non habebant: & confirmari adhuc potest ea sententia, quia hæc tertia pars est hominum in vniuersum, cum duas reliquæ partes dicātur in impietate sua, & idolatria permāsuræ, sanè post illam intercessionem nulli iusti remanerent, qui fidem, & religionem tuerentur. Eorum vero equitum terror, quem omnibus iniiciunt, simul etiā in rebus gerendis celeritas inloricis igneis declaratur: in hyacinthinis verò, id est, cælestis coloris simulatus veræ religionis cultus: deniq; in sulphureis fœditas, & turpitudo morum, simul etiam inferni cruciati, qui ipsos, & eorum sectatores manent, iuxta illud Psal. 10. Ignis, & sulphur, & spiritus procellarū, pars calicis eorū. Equi sunt ipsi impiorū, suprà quos Dæmones equitabunt sicut & Christus super Apostolos equitare dicitur Abacuch 3. Qui ascendit super equos tuos, & quadriga tua saluans. Horū igitur equorum capita tanquam leonū vīla sunt propter summā crudelitatem, quain omne genus hominū grassabitur: caudæ verò in capita serpentū desinunt: quia vbi finis videbitur eorū crudelitati impositus, inde rursus noua malare replicabūtur. Itaque caude, id est, fines malorū capita erunt, id est, initia futurorū, quæ quoniā cum omnium, præcipue verò schismatū, heresum, & idolatria veneno coniuncta crunt, idcirco tanquam serpentium apparuerunt: atque ex his iam fit perspicuum, quomodo horum equorum potestas in ore, & caudis posita memoratur. Denique reliqua duæ partes impiorum, quæ supererunt (tertia enim, vt diximus, occidetur) in sua impietate persistent, neque penitentiam agent, sed adorabunt omnis generis Dæmonia, & ea omnia simulachra, quæ à Ioanne commemorantur.

Cur loricæ equitum hyacinthinae describantur?

Et qui sedebant super eos, habebant loricas igneas, & hyacinthinas, & sulphureas

SECTIO V.

Hyacinthus.
Alos & gem.
ma est.

CV m loricæ equitum, id est, Dæmonum, & reproborum igneas, & sulphureas apparuerint, in promptu est ratione mafferre, vt ex iis, quæ diximus, peripciū relinquuntur. Illud solū merito aliquis querat, cur etiā hyacinthinae describantur: videbitur enim hyacinthi cælestis species, & pulchritudo minime in Dæmonū armaturam conuenire. Sciendum est igitur hyacinthū & florem, & gemmam esse degemma.

de gemma loquitur Plin lib. 37. hist. naturalis. cap. 9. vbi interalia, *Multum*, inquit, Plinius.
 ab amethysto distas *hyacinthus*: differentia haec, quod ille emicans in amethysto fulgor volacces,
 dilutus est in hyacintho. Primo quoque aspectu gratus, evanescit antequam satiet, adeoque non
 implet oculos, ut pene non attingat, marcescens celerius nominis sui flore. *Hyacinthus* flos
 est etiam coloris violacei, cumque auctore eodem Plinio li. 21. cap. 11. comitat et fa-
 bula duplex, luctum preferens eius, quem Apollo dilexerat, aut ex Aiakis crux
 editi, ita discurrentibus venis, ut figura Graecarum literarum. *At* legatur inscripta:
 itaque *hyacinthus* tam gemma, quam flos coloris est caelestis, atque inde factum
 est, ut ad caelestia repræsentanda adhibeatur: unde est illud Cant. 5. *Manus illuminata*
natis aurea plena hyacinthus. Dicuntur autem manus Christi plena *hyacinthis*, id est, Cant. 5. 14.
caelestium gratiarum gemmis, quas libe raliter in horribiles spargit. Eodem sensu
 accipi potest illud Ezech. 16. quod ad Hierusalem pulchra feminæ typo dicitur: *Liberalitas*
Calceau te hyacintho. Verè enim iustus calceatus est *hyacintho*, id est, speratum *ca-*
lestium, qua veluti calceamento munitus per asperitatem deserti huius vitæ sine la-
 sione potest incedere, quod *calceamenti* genus commendatur in sponsa Cant. 7. Cant. 7. 1.
 cum dicitur: *Quām pulchri sunt gressus tui in calceamentis, filia Principis*. Possimus etiā
 cuī plerisque eo loco per *hyacinthū* exempla spiritualium, & *caelestū* virorum in-
 telligere, quibus tunc nos calceamus, cum actionum nostrarū gressus operū, quæ
 ipsi egerunt, consideratione munimus, præcipue verò virginum, quæ peculiari
 ratione per *hyacinthū* accipi debent, eo quod virginitas maximè *caelestis*, ac Di-
 uina sit: sicut etiam per ferrum, & as Martyres, & Confessores accipiuntur à non-
 nullis in benedictione illa, qua Moyses tribū Aser benedit, Deut. 33. *Benedictus in Deut. 33. 24.*
 filii Aser, sit placens fratribus suis, & tingat in oleo pedem suum, & ferrum, & as calcea-
 mentum eius: sicut dies innuentur tua, ita & senectus tua: quanquam ad literam illud
 significatur fortis Aser, id est, portionem terræ illi attributam olei, ferri, & aris
 usque adeo feracem fuisse, ut possent posteri Aser oleo pedē tingere, & ex ferro,
 atque ære calceamenta conficere, eo quod multis metallorum fodinis abundaret.

Quoniam igitur *iacinthus* *caelestem* colorem refert, inde factum est, ut qua- II.
 tuor illorum Angelorum equitatus loricas *iacinthinas* habuisse dicatur, quo-
 niam per hypocritum zelum fidei, & religionis simulabunt, nihilq; aliud se, quam
 amorem *caelestium*, & verum Dei cultum procurare. Sic enim Hypocritæ solent Hypocrita-
 fesse, quantum possunt, ad Sanctorum vitam, & mores per simulationem effinge-
 re, ad gloriam, honores, opèque hoc artificio aucupandas. Quæ conditio expli-
 catur similitudine struthionis, Iob 39. cum dicitur. *Penna struthionis similis est pen-*
nis herodij, & accipitris: quæ ut melius intelligatur, sciendum est ex Plinio libr. 10.
Iob 39. 16.
 hist. natur. c. 1. struthio camelos Africos altitudinem equitis equo insidentis exce-
 dere, celeritate vincere, ad hoc deum datis pénis, ut currentes adiuvent, cetero
 non esse volucres, cum à terra non tollantur, vngulas iis ceruinis similes bisulcas
 comprehendendis lapidibus viles, quos in fuga contra insequentes ingerunt pe-
 didibus. Concoquendi sine delestu deuorata mira natura, nec minor stoliditas, etc-
 enim in tanta Corporis altitudine, si collum frutice occultauerint, latere se putant,
 Oua in pretio sunt propter amplitudinem pro quibusdam habitavasis, & pennæ
 ad galeas adormandas. *Quæ omnia si expendantur, palam erit via inueniri posse*
Hypocritarum illustriorem typum. Primiò enim, ut obseruauit D. Gregor. lib. 31. D. Gregor.
 Moral. capit. 6. quemadmodum struthio similitudinem pennarum habet acci-
 pitris, sed non volat: & alas quidem ad volandum erigit, sed nequaquam se
 à terra volando suspendit, ita Hypocritæ dum bonorum vitam simulant, imitationem
 quandam sanctæ conuerterationis habent, sed veritatem non habent:

volandi pennas habent per speciem, sed in terra repunt per actionem: alas per figuram sanctitatis extendunt, sed curarum secularium pondere prægrauati minime à terra subleuantur. Secundò. Hypocritæ vngulas babent ceruinis similes, quia, quantum possunt, labore subterfugiunt, & persecutionis tempore, cùm à charitate non vrgantur, timidissimi sunt, & fugacissimi. Tertiò. Lapidibus insquentes petunt, quoniam si verbis laeblas, subito excedunt. Quartò. Si colla frutice occultauerunt, latere se reliquo putant corpore: quoniam Hypocritæ si colli inflexione humilitatem simulat, & arrogiantiam celent, perperam existimat reliquis omnibus actionibus latere posse: cum tamen ipsa se virtus intus latentia necessariò interdum prodant. Quam simulationem caudam monuit Apostolus ad Colos. 2. *Nemo vos seducat volens in humilitate, & religione Angelorum, id est, ut interpretatur D. Hieron. Nemo sita humilitate superbus, & Angelos se videre mentiens frustra se super homines ostendat.* Denique struthionis pennæ aptæ sunt ad galeas adornandas, quoniam fallacia Hypocitarum figmenta, dum clementia sanctitate speciem virtutis exhibent, accommodata plerisque interdum videantur ad honores, & tiaras Pontificias obtainendas.

Cur potestas equorum in ore, & caudis sita dicatur, & cur caudæ in capita serpentium definant?

Potestas enim equorum in ore eorum est, & in caudis eorum: nam cauda eorum similes serpentibus, habentes capita, & in his nocent.

S E C T I O . VI.

Prodigiōsi sanè equi Ioanni apparuerunt, quippe qui capita habuerint leonina, caudas instar serpentium, & in serpentina capita definentes, cætero corpore equina forma, ore ignem, fumum, & sulphur vomentes: quod monstri genus ad viuum exprimit Hæreticos, quibus quasi equis Dæmones insident. Illud tamen multò videtur mirabilius, quod potissimum in caudis potestatem exercenter, easque haberent in serpentina capita definentes. Igitur cur potestas equorum in ore, & caudis sita fuerit, ratione reddit Diuus Gregorius lib. 33. Moral. c. 28. super illa verba capituli 41, quæ de Leuiathan intelliguntur: *Portas vultus eius quis apertet? quo loco D. Greg. per portas vultus Leuiathan Hæreticos intelligit, quia per ipsum tanquam per portas quisque ingreditur, vt Leuiathan in potestatis sue principatu videat, sicut è contrario Doctores sacri portæ Sion appellantur. Deinde quod sequitur, Per gyrum dentium eius formido, de secularibus potestatibus Hæreticorum fauribus interpretatur. Quis, inquit, istius Leuiathan dentes, id est, magistros Hæreticos, non deficeret, si non eos per circuitum potestatum secularium terror minaret: duplacione calliditate agunt. Etenim quod ab Hæretico magistris verbis blandientibus dicitur, hoc à Principibus eorum fautoribus gladijs ferientibus imperatur: quæ utrumque actio in Ioannis Apocalypsi brevi est sententia comprehensa, qua dicitur: *Potestas equorum in ore, & caudis eorum erat. In ore namque Doctorum scientia, in cauda vero secularium potestatis figuratur: nam per caudam, quæ retro est, huius seculi postponit, da temporaliter designatur. Isti ergo equi, id est, nequissimi prædicatibus ubique carnalium impulsu currentibus in ore, & in canda potestas est: quia ipsi quidem peruersa suadenda prædicant, sed temporalibus potestatibus fuli pereant, quia retrò sunt, se exaltant.* Haec tenus Gregorius. A quo candorationem mutuati sunt Haymo, & Anbertus in hunc locū, illud addentes id circò caudas in serpentium capita definere, ad eoldem nimis raro impios Principes exprimentdos,*

*Colos. 1. 18.
D. Hieron.*

*In Hæreticos
tanquam in
equis Dæmo-
nes insident.
D. Gregorius
lib. 41. s.*

*Hereticis se-
cularium.
Principum
potestatis ful-
ti.*

*Haymo.
Anbertus.*